

घृणिनः दयालोः सत्यसंगिनः सत्यरतस्य ॥ २७ ॥ २८ ॥ उत्तरवाससि उत्तरीयवस्त्रच्छायायां ॥ २९ ॥ आपृष्ठतापादपराङ्मुखपर्यंतमित्यर्थः ॥ ३० ॥ उत्स्मयन् उद्धतविस्मयः ॥ ३१ ॥ इति उद्योगपर्वणि
नैलकंठीये भारतभाष्ये चतुश्चत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४४ ॥ ॥ ५३ ॥ राधेय इति ॥ १॥२॥३॥४॥५॥६॥ एकपुत्रमेव स्नेहेन पश्यन्ती एकदर्शिनी ॥ ७॥८॥ संनमन्तां प्रह्ला

आत्मजस्य ततस्तस्य घृणिनः सत्यसंगिनः ॥ गंगातीरे पृथाश्रौषीद्वेदाध्ययननिःस्वनं ॥ २७ ॥ प्राङ्मुखस्योर्ध्वबाहोः सापर्यतिष्ठतपृष्ठतः ॥ जप्यावसानं कार्यार्थं
प्रतीक्षन्ती तपस्विनी ॥ २८ ॥ अतिष्ठत्सूर्यतापार्ता कर्णस्योत्तरवाससि ॥ कौरव्यपत्नी वार्ष्णेयी पद्ममालेव शुष्यती ॥ २९ ॥ आपृष्ठतापाज्जप्त्वा सपरिवृत्य यतव्र
तः ॥ दृष्ट्वा कुन्ती मुपातिष्ठदभिवाद्य कृतांजलिः ॥ ३० ॥ यथान्यायं महातेजामानीधर्मभृतां वरः ॥ उत्स्मयन् प्रणतः प्राह कुन्ती वैकर्तनो वृषः ॥ ३१ ॥ इति श्रीम०
उद्योगपर्वणि भगवद्धानपर्वणि कुन्तीकर्णसमागमे चतुश्चत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४४ ॥ ॥ ५३ ॥ कर्ण उवाच राधेयो ह माधिरथिः कर्णस्त्वाम
भिवादये ॥ प्राप्ता किमर्थं भवती ब्रूहि किं करवाणिते ॥ १ ॥ कुन्त्युवाच कौन्तेयस्त्वं न राधेयो न तवाधिरथः पिता ॥ नासि सूतकुले जातः कर्णतद्विद्विमेव च ॥
॥ २ ॥ कानीनस्त्वं मया जातः पूर्वजः कुक्षिणाधृतः ॥ कुन्तिराजस्य भवने पार्थस्त्वमसि पुत्रक ॥ ३ ॥ प्रकाशकर्मात्पनो यो यं देवो विरोचनः ॥ अजीजनत्वांमय्ये
ष कर्णशस्त्रभृतां वरं ॥ ४ ॥ कुण्डलीवद्धकवचो देवगर्भः श्रिया कृतः ॥ जातस्त्वमसि दुर्धर्मया पुत्रपितुर्गृहे ॥ ५ ॥ सत्त्वं भ्रातृन संबुध्य मोहाद्यदुपसेवसे ॥ धार्तरा
ष्ट्रान्न तद्युक्तं त्वयि पुत्रविशेषतः ॥ ६ ॥ एतद्धर्मफलं पुत्रनराणां धर्मनिश्चये ॥ यत्तुष्यन्त्यस्य पितरो माता चाप्येकदर्शिनी ॥ ७ ॥ अर्जुने नार्जितां पूर्वहतां लोभादसा
धुभिः ॥ आच्छिद्य धार्तराष्ट्रेभ्यो भुंक्ष्वयौ धिष्ठिरींश्रियं ॥ ८ ॥ अद्य पश्यन्ति कुरवः कर्णार्जुनसमागमं ॥ सौभ्रात्रेण समालक्ष्य संनमन्तां मसाधवः ॥ ९ ॥ कर्णार्जु
नौ वै भवेतां यथारामजनार्दनौ ॥ असाध्यं किं नु लोके स्याद्युवयोः संहितात्मनोः ॥ १० ॥ कर्णशोभिष्यसे नूनं पंचभिर्भ्रातृभिर्वृतः ॥ देवैः परिवृतो ब्रह्मावेद्यामिव
महाध्वरे ॥ ११ ॥ उपपन्नो गुणैः सर्वैर्ज्यैष्ठः श्रेष्ठेषु बंधुषु ॥ सूतपुत्रेति माशब्दः पार्थस्त्वमसि वीर्यवान् ॥ १२ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्धानपर्वणि
कुन्तीकर्णसमागमे पंचचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४५ ॥ ॥ ५३ ॥ वैशंपायन उवाच ततः सूर्यान्निश्चरितां कर्णः शुश्राव भारतीं ॥ दु
रत्ययां प्रणयिनीं पितृवद्भास्करेरितां ॥ १ ॥ सत्यमाह पृथावाक्यं कर्णमाह वचः कुरु ॥ श्रेयस्ते स्यान्न रव्याघ्रसर्वमाचरतस्तथा ॥ २ ॥

भवन्तु ॥ १ ॥ भवेतां वर्धेतां संहितात्मनोः मिलितचेतसोः ॥ १० ॥ ११ ॥ सूतपुत्रेति शब्दो माभूदिति शेषः ॥ १२ ॥ इति उ० नै० भा० पंचचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४५ ॥ ॥ ५३ ॥ तत इति ॥ १॥२ ॥